

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

George
TOPÂRCEANU

Minunile
sfântului
Sisoe

LITERA

biblioteca școlarului

George
TOPÂRCEANU

MINUNILE SFÂNTULUI SISOE
și alte proze

INTERNĂȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

APRECIERI CRITICE

dl Top`rceanu este =i un prozator. +i un prozator de talent, care nu utilizeaz[forma prozei pentru a=i vehiculiza =i altfel fondul pe care]l pune aiurea]n versuri. Lucru rar, dac[nu neobi=nuit la poe\ii lirici, proza dlui Top`rceanu este obiectiv[.]n schi\la *Pe v`rful Pirinului*,]n *Cantargieva* etc. dl Top`rceanu a =tiut s[se \in[]n umbr[=i s[ne dea c`teva scene din via\[, c`\iva oameni =i c`teva pasiuni cu realitatea =i cu diversitatea lucrurilor din natur[. Cu toat[lipsa lui de for\ primordial[de crea\ie, dl Top`rceanu, trebuie s-o accentu[m, este unul din prozatorii no=tri cei mai talenta\i...

Garabet IBR\ ILEANU, *Pagini alese*, vol. 2, Editura pentru literatur[=i art[, Bucure=ti, 1957, p. 56.

...]n proz[, Top`rceanu r[m`ne un memorialist, de mare clas[]n *Pirin-Planina*, un evocator al plaiurilor copil[riei =i al expedi\iilor cinegetice. Povestirile v`n[tore=ti, pigmentate cu umorul specific (*Amintire*,]ntr-o *diminea\ de prim[var*], *O goan[la Cucuteni*), ca s[nu mai vorbim de]nsemn[rile de la Turtucaia =i din captivitate, sunt mai]nt`i documente umane, care acuz[autenticitatea reportajului. Scriitorul prefer[s[realizeze faptul de via\ tr[it, la care a participat el]nsu=i. De aici =i caracterul lor autobiografic.

]nainte de a crea *Pirin-Planina*, Top`rceanu]=i d[du m[sura talentului s[u de prozator]ntr-o remarcabil[nuvel[, *Focurile*, r[mas[aproape necunoscut[...

Focurile topeau naivitatea adolescentului, anunând pe autorul *Pirin-Planinei*, operă de maturitate, unde faza lapidară va sculpta câteva momente =i figuri memorabile...

Pirin-Planina încununează activitatea de prozator a lui G. Topârceanu, fiind o sinteză a artei sale de povestitor memorialist. Regăsim aici pe liricul grav =i melancolic din *Balada morții*, dar =i pe poetul sprințar din cronicile vesele, pe reporterul puțin grăbit din *Amintirile de la Turtucaia*, dar =i pe stilistul rafinat, care creează pagini de autentică proză artistică. Prin limpezimea de cristal a imaginilor =i, mai cu seamă, prin limba curată românească în care e scrisă, *Pirin-Planina* se ridică până la strălucirea *Baladei munților*, constituind alături de aceasta una dintre operele de competență ale scriitorului.

Cu adevărat mare prozator ar fi fost G. Topârceanu, dacă deservisea romanul *Minunile sfântului Sisoe*. Spiritul atât de pretențios cu sine, mai cu seamă în anii maturității literare, nu i-a dat răgaz să termine decât patru capitole, ce mărturisesc o impecabilă artă satirică...

AI. SÎNDULESCU, G. Topârceanu, Editura pentru literatură =i artă, București, 1958, p. 129, 130, 136.

... în limitele parodiei evoluează =i divertismentul *Domnia lui Ciubărvod*, de fapt, pamflet împotriva lui G. Bogdan-Duică. Pseudocronica descoperită "în podul unei chilii la mănăstirea Neamțului" =i atribuită unui Oprea Cașlogof, se menține în nota cronicilor moldovenești, dar cu dezinvoltură. Încântă când desenul naiv de xilografie, când poza meditativă, când ironia cu aer de vechime, îndreptată spre realități moderne...

Fluxul umorului vine de la realitatea care-l provoacă. Episoadele vesele din *Pirin-Planina* implică duioșie pentru clipele de fericire umilă, pe care cei cupriniți "în vâlmășagul aprig al marelui război (din 1914-1918, n. ed.) izbuteau să le fure vieții". În *Minunile sfântului Sisoe* umorul are tenta ironiei tinoase, iar în *Scrisori fără adresă* tinde spre sarcasm. Răsul întreprins de tristețe subliniază, după împrejuri, o atitudine: anti-războinică,

antiburghez[, antimistic[.]n felul acesta umorul]nt[re=te leg[tura observatorului cu epoca.]n solida schi\ [*Focurile* (con\in`nd pagini din cele mai inspirate) tonul e serios. Prozatorul nu]n\elegea s[r`d[pe seama eresului ce st[p`nea mintea m[rginit[a c[ut[torului de comori...

Arta prozatorului se]nvedereaz[]n sensibilitatea pentru nuan\e, de la limbajul nara\iunii lini=tite al paginilor memorialistice la parodia c[r\ilor de colportaj religios din *Minunile sf`ntului Sisoie*, p`n[la pamfletul]nc[rcat de m`nie. Decen\la e o tr[s[tur[constant[. Am[nuntul cu "apendicita" eroinei din *O aventur[* putea s[devin[vulgar. Dar, cum s-a observat, "povestea" se opre=te exact unde trebuie...

Realist[, pled`nd pentru valorile umane, str[b[tut[de un umor fin, proza lui G. Top`rceanu num[r[pagini admirabile.

Constantin CIOPRAGA, *G. Top`rceanu*, Editura pentru literatur[, Bucure=ti, 1966, p. 372, 375-376, 377, 383.

Oper[de maturitate, *Minunile sf`ntului Sisoie*, chiar =i din lectura paginilor publicate antum sau postum, las[certitudinea c[egaleaz[cele mai temerare realiz[ri poetice ale lui G. Top`rceanu.

Virgiliu ENE, *G. Top`rceanu*, Editura tineretului, Bucure=ti 1969, p. 131.

... Adev[ratul =i cel mai apropiat maestru al lui G. Top`rceanu este I. L. Caragiale. Admira\ia pentru el i-a fost total[, =i numai despre Eminescu, =i ilustrul s[u prieten, Mihail Sadoveanu, se mai exprim[]n termeni at`t de elogio=i.]n cazul lui Caragiale este]ns[vorba =i de congeneritate evident[; cuvintele cu care]l caracterizeaz[ascund o inten\ie de autopoortret: "cel mai mare artist al prozei noastre literare: minte ager[, spirit lucid, me=te=ugar incomparabil". Trecem peste faptul c[asupra prozei scurte a autorului *Momentelor* face adev[rate studii de stilistic[=i aducem]n sprijinul tezei de mai sus numai adnot[riile laborioase pe marginea edi\iei Zarifopol a operei lui Caragiale. Din ea, din *Momente =i schi\le*,]n primul r`nd, a]nv[\at

mai mult decât de la oricare alt scriitor român sau străin. Înainte de toate, așa cum o demonstrează, în măsura aproape egală, opera poetică și proza scurtă, în structura și tehnica narativă. Decupajul epic ferm, realizat prin juxtapunerea secvențelor, simplitatea savantă a liniei narative, ritmul alert al acțiunii, efectul final bazat pe poantă, decurg toate din tehnica fărâșurii a marelui înainte.

Cea mai mare parte a galeriei personajelor sale (inclusiv cele din poeziile construite pe trame epic) — popa din Rudeni, chiriașul grăbit și altele — este de sorginte caragialiană. Lumea plantelor și gâzelor din *Rapsodii de toamnă* este de aceeași extracție. Poetul își îndulcește contururile și îi adaugă haloul duios de lirism comprehensiv; astfel satira rece se topește și recristalizează în ironie blândă. Topârceanu nu pastichează și nici nu reia epigonice teme ale maestrului. Lumea lui și, odată cu ea, conflictele ei, descinde din cea a lui Caragiale, dar se situează pe altă spirală a timpului. Mediocritatea moale, anostă, a triumphiului Mișu + t. Popescu, Iorgu Damian, Zoe din *jurul unui divorț* — povestire versificată fără nimic liric în ea — ca și atmosfera sufocantă a mahalalei, provoacă o compătimire melancolică prin raportare la "ambalajul", dinamismul nervos și isteț sau angajarea sincer-inocentă în melodramă ale amplotelor și consoartelor lor din *Momente*.

Tot de la Caragiale a primit și impulsul către parodie...

De fapt, tot ce vine de comic ajunge la Topârceanu prin filtrele lui Caragiale. Astă înseamnă cumva că este dependent de precursor? Categoriile nu. Topârceanu, unul dintre cei mai mari scriitori în registru comic ai literaturii noastre din acest secol, nu este un epigon; spiritul său superior, sceptic, lucid și grav, inteligența lui caustică nu puteau găsi alt interlocutor mai potrivit. Fără a fi în retorica, am putea spune că cei doi dialoghează.

Mihail IORDACHE, *G. Topârceanu — prozatorul*. În cartea: G. Topârceanu, Pagini de proză, editura Junimea, Iași, 1985, p. 394-395.

Succesul *Parodiilor* =i al *Baladelor* a l[sat]n umbr[alte poezii de Top`rceanu (*Migdale amare*, 1928), excelenta sa proz[din *Scrisori f[r[adres[* (1931) cu savuroasa pasti=[cronic[reasc[*Domnia lui Ciub[r-vod[* =i spiritualele comentarii despre duel, evolu\ia idealului feminin, despre automobil etc. =i din *Pirin-Planina, episoduri tragice =i comice din captivitate* (1937), reluare a volumului *În gheara lor* (1920), care fusese precedat de opusculul *Amintiri din luptele de la Turtucaia* (1918). Neterminat a r[mas romanul *Minunile sf`ntului Sisoe*,]n care eroul ar fi produs hazul prin naivitate (inexperien\[]) =i distrac\ie (lips[de aten\ie)...

AI. PIRU, *Istoria literaturii rom`ne*, Editura "Grai =i suflet — Cultura Na\ional[" , Bucure=ti, 1994, p. 161.